

A rekvirálás.

Csak Bukarest elestét várta a szegedi ember olyan mohósággal, mint amilyen félelemmel gondol a második rekvirálás nehéz napjaira. A rideg valóságot ilyen őszintén leírva, azt kérdezhetné akárki; miért e félelem? csak nem attól irtóznak a szegediek, hogy ide kell adni, ami *fölöslegük* van? a világháború harmadik esztendejét éljük, Szegeden kívül itt van a megye, az ország, Ausztria, sőt Németország, gondoskodni kell nemcsak a polgári lakosság, hanem a hadsereg élelmezéséről is!

Szegeden is tudja ezeket az igazságokat mindenki. A város áldozatkész polgári társadalmi bizonyára egységes abban a véleményben, hogy amije van, meg kell osztania nemcsak a saját hazájabélivel, hanem mindenkivel, aki velünk hű fegyverbarátságban küzd végig ezt a minden ediginél véresebb háborút. Ha tehát a második rekvirálás, amelyre most készülnek a városházán, annyit jelentene, hogy mindenkitől *csak* a fölöslegét viszik el, a polgárság zöme bizonyára tapsolna a hatóság munkájának. A legtöbben eddig sem duslakodhattunk a földi javakban és a kiszolgáltatott ember elkeseredésével néztük a paraszt gazdag éléskamráját, türtük és fizettük a maximálist mindig túlhaladó árat. Leszállították a kenyéradagunkat: zokszó nélkül tudomásul vettük. Majd élünk — gondoltuk — az eddigi adagnak felén, de annyi és csak annyi legyen mindenkinek, mint nekünk, kivéve katonáinkat, akiknek mindig bővebben, pazarul jusson.

Amikor a második szegedi rekvirálás előkészületeit figyeljük, cserbenhagy bennünket az az érzésünk, hogy ismét olyan áldozatokat kívánnak a polgárságtól, amelyeket a háború ügyének kell meghozni. Ez azért a tervezett intézkedésekben való megnyugvás helyett a haóshoz fordulunk és óva intjük attól, hogy azt is elrekvirálja, ami az emberek létfentartásához kell.

Az a rendelet, amelyet Kürthy báró a törvényhatóságokhoz intézett, nagy terjedelme mellett is csak általánosságban van tartva. Igaz, hogy megszabja a mennyiséget, amelyet a rekvirálásnak eredményeznie kell, de hieles helyen mondják, hogy a cséplési statisztika alapján. Ha tehát Szegeden csak megközelítőleg is van 500 vaggon termény és örlemény, legnagyobb részét a tanyán rejtették el. Tessék elképzelni, mi lehet az a mennyiség, amelyet a városban hajthatnak fel, amikor Szegeden köztudomás szerint tulnyomó többségben van a vagyonnal legritkább esetben rendelkező hivatalnok és kisiparos osztály. A polgármester azonban így gondolkodhatik: a Közélelmezési Hivatal terményekből és örleményekből összesen 500 vaggonnal kíván tölem; nem mondja meg, mit és hogyan tegyek, a felhajtás módjainak megállapítását rám bizza, de az eredményért személyileg felelőssé tesz; ilyen körülmények között jó lesz nagyon komolyan venni a dolgot, mindent rekquirálni, mert majd még felüggesztenek. Kürthy báró rendeletére azt is lehetne mondani, hogy a dolgok könnyebb végét választotta, amikor a részleteket kerülte, mégis valószínűbb, hogy a részletrendelkezések jogát azért tartotta fenn a polgármestereknek, mert nagyon helyesen úgy gondolta, hogy azoknak városok szerint változniuk kell. Senki törvénytisztelete se lehet nagyobb, mint a mi polgármestereinké, senki se lehet jobban áthatva az idők követelményeitől, mint ő, de nagyon vigyázzunk, nehogy tiszteletre méltó érzések legyenek teljesen urrá logikánk fölött.

Nem kutatjuk, más városokban miként rekquirálnak. Azt sem sérelmezzük, hogy azok lisztjéből is elvesznek, akik a minisz-

teri rendeletben engedélyezett mennyiséget vásárolták. Ha azok kibírják a napi 180 grammos adaggal, akiknek nem volt módjukban az egész évi szükségletükről gondoskodni, nem hálnak bele a többiek sem, akik vagy jobbmóduak, vagy jobb összeköttetésekkel rendelkeznek. Pedig már itt is fölmerülhetnek aggályok: minden városban elveszik azt a lisztmennyiséget, ami 180 grammon fölül van? Határozottan közérdekellenes lenne azonban, ha az állatok etetésére és hizlalására szükséges termények és örlemények rekquirálásánál úgy járnának el, hogy ezzel fokozott tejséget

idéznének fel és zsirhiányt teremtenének. A rekvirálási utasításokon az utolsó napig lehet változtatni. Ha nem hagynak elég kukoricát, árpát és korpát az állattartók-nál: kiapad a szegedi tanyákon a tej, má-ról-holnapra kipusztul sertésálmányunk, sőt aprójszágok tartása is lehetetlenné válik.

Ez nem lehetett célja a Közélelmezési Hivatalnak, nem lehet célja a polgármesternek. Minthogy azonban övé a helyi intézkedések joga, neki kell megfontolnia, hogy mit jelent a rekvirálás: a fölösleg, vagy pedig a nélkülözhetetlen készlet elvételét.

Részletek Bukarest elfoglalásáról.

Mackensen tábornagyot és a csapatokat virággal fogadta a lakosság.

BERLIN, december 7. A Wolff-ügynökség jelenti: Bukarest bevételéről a következőket jelentik:

December 5-ikén délelőtt 10 óra 30 perckor Lange vezérkari százados, mint parlamentair Mackensen egy levelével, a mely a vár átadását követelte, Bukarest parancsnokához küldetett. Egy további levél a parancsnokkal tudatta, hogy

a tüzelést a várra megkezdik, ha a parlamentair 24 órán belül nem tér vissza.

Lange százados, akit a román előőrsi vonalnál egy tábornok fogadott és akit bekötött szemmel autón vittek Bukarestbe, december 6-ikán reggel a kitűzött határidő előtt visszatért.

Mackensen levelének elfogadását a dunai román hadsereg parancsnoka megtagadta.

Megtagadta azzal az indokolással, hogy Bukarest nem erődtítmény, hanem nyílt város,

nincsenek sem páncélozott erődjei, sem védelmére rendelt csapatok, sem kormányzója, sem parancsnoka

Lange százados rámutatott Bukarest erődtítmény jellegére és arra, hogy ilyen kibuvó a német hadműveleteket nem fogja akadályozni. 6-ikán reggel egy lovas hadtest részei birtokukba vettek egy erődöt az északi arcvonalon. Az 54. hadtest részei utána nyomultak

és elfoglalták az erődvonalat Chiajuától egész Odaileig. Az ellenség gyalogságával ellenállást tanúsított, amelyet gyorsan megtörtünk.

A déli harcvonal felől a dunai hadsereg részei nyomultak az erődgyűrűn át a városba, ahol nem találtak ellenállásra. Bukarestben a benyomult csapatokat lelkesen fogadták, virággal feldiszipítették. Mackensen autón a királyi kastély elé ment, ahol virágcsokorral üdvözlötték.

Vilmos császár távirata a győztes Mackensenhez

BERLIN, december 7. A Wolff-ügynökség jelenti: A császár Mackensen vezértábornagyhoz a következő táviratot intézte:

Bukarestnek, az ellenünk utolsónál fellépett alattomos ellenség fővárosának Excellenciád születése napján történt és minden időre emlékezetes bevetele, alkalmat ad nekem, hogy Önnek és ki-

próbált vezetése alatt oly dicsőn harcoló dunai és 9-ik hadseregének, amely rendkívüli fáradalommal, rendkívüli munkát végzett, császári köszönetemet és legteljesebb elismerésemet kifejezem. Az egész Németország büszkén tekint saját és szövetségeseink vitéz fiaira, akiknek tetteik Isten segítségével jelzőkövet alkotnak a végleges győzelem után.

VILMOS.

A császár — a császárnéhoz

Berlin, december 7. A Wolff-ügynökség jelenti: Vilmos császár a következő táviratot intézte a császárnéhoz:

Bukarestet elfoglaltuk. Mily nagyszerű siker, amelyet Isten kegyelméből értünk el a tökéletes győzelem felé vezető úton. Páratlan csapataink vitéz szövetségeseinkkel vállvetve gyors csapásokkal megverték az ellenséget, ahol csak megállott. Kitűnő vezetéssel irányították őket. Isten segítsen tovább!

VILMOS.

Örömmámor Szófiában

Szófia, december 7. Bukarest elestének híre, amely tegnap este a szobranje ülésén vált ismeretessé, az egész városban villámgyorsan terjedt el. Egész este mindenütt örömteli élénkség uralkodott. Ma reggel az összes templomok harangjai megkondultak. Az iskolákban szünetelt a tanítás. A tanuló ifjuság az utcákon tüntetést rendezett.

A horvát országgyűlés összehívása.

Zágráb, december 7. A hivatalos Narodni Novini a következő királyi kéziratot közli:

Kedvelt Hivaink! Kapcsolatosan Ő császári és király apostoli Felsége, néhai I. Ferenc József 1916 június 3-ikán kelt leiratával elrendeljük, hogy Horvátország, Szlavónia és Dalmácia királyságok országgyűlései 1916 december 14-ikén ujra megkezdje üléseit. Akik egyébként maradunk királyi kegygyel.

Kelt a főparancsnokság székhelyén, 1916 december 4-ikén.

KÁROLY s. k.
Hideghéthy s. k.
báró Skerlec s. k.